

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie szóstym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: wolnorynkowe

Data włączenia do ZSK: 2018-12-10

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” jest gotowa do samodzielnego planowania i przeprowadzania pełnego procesu mediacji w sprawach gospodarczych zarówno w postępowaniach sądowych, jak i pozasądowych. Dokonuje analizy konfliktu, rozpoznaje przedmiot sporu oraz stanowiska i oczekiwania stron. Na podstawie analizy ocenia czy nie ma przeciwwskazań do zastosowania mediacji. Jest przygotowana do motywowania i wspierania stron w poszukiwaniu rozwiązań sprzyjających rozwiązywaniu konfliktów. Stosując techniki zarządzania emocjami oraz techniki mediacyjne i negocjacyjne prowadzi strony do uzyskania porozumienia końcowego. Sporządza dokumenty mediacyjne oraz ustala zasady przestrzegania osiągniętego porozumienia. Aktualizuje swoją wiedzę z zakresu mediacji oraz zastosowania podstaw prawnych związanych z procedurą mediacji. Przygotowuje niezbędną dokumentację mediacyjną. Osoba posiadająca kwalifikację może znaleźć zatrudnienie w instytucjach oraz podmiotach, w których istotne są kompetencje z zakresu prowadzenia mediacji w sprawach cywilnych, w szczególności sprawach gospodarczych oraz sztuki rozwiązywania konfliktów m.in.: w kancelariach prawnych, ośrodkach mediacyjnych, dużych organizacjach zajmujących się biznesem, korporacjach o zasięgu międzynarodowym, podmiotach zajmujących się obrotem wierzytelnościami, spółkach prawa handlowego, klubach sportowych czy samorządzie terytorialnym i administracji publicznej. Osoba posiadająca kwalifikację może również prowadzić własną działalność gospodarczą lub świadczyć usługi na zlecenie w zakresie mediacji oraz uzyskać wpis na listę stałych mediatorów prowadzoną przez sądy okręgowe (po spełnieniu dodatkowych wymagań: nie była karana za przestępstwo umyślne, co najmniej 26-letnia, znająca język polski oraz posiadająca wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji (w rozporządzeniu przykładowo wskazano, że dokumenty powinny poświadczать m.in. odbycie szkolenia z zakresu mediacji, określać specjalizację mediatora oraz jego wykształcenie). W orientacyjnym nakładzie pracy podano czas

potrzebny na szkolenie. Szacowany dodatkowy czas pracy własnej wynosi 35 godzin. Całkowity czas potrzebny do nabycia kwalifikacji wynosi 95 godzin, w tym 60 godz. szkolenia i 35 godz. pracy własnej.

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacją mogą być zainteresowani: - praktykujący mediatorzy; - prawnicy różnych specjalności, przede wszystkim: adwokaci, radcowie prawni, komornicy i notariusze, doradcy podatkowi; - psychologowie biznesu; - przedstawiciele przedsiębiorców, którzy kwalifikację z zakresu mediacji mogą wykorzystać w kontaktach z pracownikami, kontrahentami i klientami; - osoby zatrudnione w pionach egzekucyjnych różnych przedsiębiorstw; - przedstawiciele organizacji pozarządowych zrzeszających przedsiębiorców, działających na rzecz biznesu, związanych z prowadzeniem postępowań arbitrażowych.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Osoba przystępująca do walidacji musi posiadać kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji (studia wyższe: licencjat, inżynier), zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153, z późn. zm.), potwierdzoną kwalifikację rynkową "Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych" oraz udokumentowane przeprowadzenie co najmniej 5 mediacji w sprawach cywilnych (sądowych lub pozasądowych) w okresie ostatnich 5 lat przed przystąpieniem do walidacji.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Osoba przystępująca do walidacji musi posiadać kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji (studia wyższe: licencjat, inżynier), zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153, z późn. zm.), potwierdzoną kwalifikację rynkową „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych” oraz udokumentowane przeprowadzenie co najmniej 5 mediacji w sprawach cywilnych (sądowych lub pozasądowych) w okresie ostatnich 5 lat przed przystąpieniem do walidacji.

Kwalifikacje poprzedzające

Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych

Inne warunki

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację "Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych" może znaleźć zatrudnienie w instytucjach oraz podmiotach, w których istotne są kompetencje z zakresu prowadzenia mediacji oraz sztuki rozwiązywania konfliktów m.in.: kancelariach lub ośrodkach mediacyjnych; szkołach; administracji samorządowej; ośrodkach pomocy społecznej; poradniach psychologiczno-pedagogicznych; ośrodkach interwencji kryzysowej. Osoba posiadająca kwalifikację może również prowadzić własną działalność gospodarczą (kancelaria mediacyjna) lub świadczyć usługi na zlecenie w zakresie mediacji oraz uzyskać wpis na listę Stałych Mediatorów prowadzoną przez Sądy Okręgowe (po spełnieniu dodatkowych wymagań: nie była karana za przestępstwo umyślne, co najmniej 26-letnia, znająca język polski oraz posiadająca wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji (w rozporządzeniu przykładowo wskazano, że dokumenty powinny poświadczać m.in. odbycie szkolenia z zakresu mediacji, określać specjalizację mediatora oraz jego wykształcenie).

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat ważny 10 lat.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Mediacja rozumiana jako alternatywna metoda rozwiązywania sporów (ADR) pozwala uczestnikom określić kwestie sporne, zmniejszyć bariery komunikacyjne, opracować propozycje rozwiązań i, jeśli taka jest wola stron, zawrzeć wzajemnie satysfakcjonującą ugodę mediacyjną. Powodzenie mediacji jako skutecznej metody rozwiązywania konfliktów zależy jednak od profesjonalizmu mediatorów, wysokiego poziomu ich kwalifikacji i etyki zawodowej. Znajduje to odzwierciedlenie w przyjętych rozwiązaniach prawnych – krajowych i europejskich oraz w rosnącym zapotrzebowaniu na usługi mediatorów. Obecnie brakuje w Polsce określonych przez prawo kwalifikacji mediatorów. Włączenie kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” do ZSK pozwoli na ustandaryzowanie procesu nadawania kwalifikacji mediatorom oraz podkreślenie rangi jaką mediacje odgrywają w życiu społecznym i gospodarczym. Szczególne znaczenie odgrywa mediacja ze skierowania sądu, której stosowanie znacząco wpływa na szybkość i sprawność rozstrzygania spraw w postępowaniu sądowym. Istotne jest, iż mediacja, pod pewnymi warunkami, może być stosowana na każdym etapie

postępowania, zarówno przed, jaki i wszczęciu przewodu sądowego, pozwala zatem na skuteczne zakończenie spraw wieloletnich oraz złożonych i generujących wysokie koszty postępowania. Dopuszczana jest również w postępowaniu nakazowym czy uproszczonym, po wniesieniu przez stronę sprzeciwu/zarzutów, umożliwiając wypracowanie porozumienia w odniesieniu do spłaty należności wynikającej z faktury czy kwestii rozliczenia odsetek. Udział w postępowaniu mediacyjnym oznacza dla zainteresowanych również istotne korzyści finansowe w postaci zwrotu części opłaty oraz braku dalszych kosztów postępowania związanych z jego spornym charakterem. Rosnące znaczenie dostrzega się również w mediacji pozasądowej gospodarczej. Przedsiębiorcy świadomi korzyści wynikających z mediacji, już w umowach łączących strony wskazują nie tylko mediację, ale i mediatora czy określony ośrodek mediacyjny, jako podmiot kompetentny do rzetelnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania rozwiązującego spór między przedsiębiorcami, na każdym etapie współpracy.

I. Rola mediacji we współczesnym życiu społecznym i gospodarczym. Mediacja staje się współcześnie nie tylko istotnym komponentem systemu prawa i wymiaru sprawiedliwości, ale również ważnym sposobem rozwiązywania problemów życia społecznego. Zgodnie z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. UE L z dnia 24 maja 2008 r.) państwa członkowskie zostały wezwane do stworzenia alternatywnych, pozasądowych procedur, gdyż zagwarantowanie lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, stanowiące jeden z celów w ramach polityki Unii Europejskiej w zakresie ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, powinno obejmować także dostęp do sądowych oraz pozasądowych metod rozwiązywania sporów. Dyrektywa powinna przyczynić się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności jeśli chodzi o dostępność usług mediacyjnych. W wyniku prac instytucji międzynarodowych lub ponadnarodowych przyjęto międzynarodowe standardy dotyczące mediacji, które znajdują swoje odzwierciedlenie w: Rekomendacji Komitetu Rady Ministrów Rady Europy Rec (2002) 10 z 18 września 2002 r. o mediacji w sprawach cywilnych, a także ustawie wzorcowej z 2002 r. o międzynarodowej koncyliacji handlowej przyjętej przez Komisję Międzynarodowego Prawa Handlowego ONZ. Szczególne zainteresowanie mediacją dotyczy sfery stosunków cywilnych i gospodarczych, gdyż fundamentalne zasady prawa prywatnego, takie jak autonomia woli, swoboda umów, brak podporządkowania i równorzędność stron stosunku prawnego stanowią naturalną domenę zastosowania mediacji. Jednym z kierunków działań Ministerstwa Sprawiedliwości, w ramach „Strategii modernizacji przestrzeni sprawiedliwości w Polsce na lata 2014-2020” jest szerokie wykorzystywanie alternatywnych metod rozwiązywania sporów (ADR) oraz związana z tym popularyzacja idei mediacji, prowadząca do znacznego zwiększenia zakresu wykorzystania tego narzędzia na etapie poprzedzającym postępowanie przed sądem. W tym celu prowadzone są prace legislacyjne mające na celu uproszczenie procedur mediacyjnych oraz zachęcające strony do szerszego korzystania z polubownego rozwiązywania sporów i konfliktów. Metody ADR, w tym mediacja zostały usytuowane w strukturze organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości w Departamencie Strategii i Funduszy Europejskich, w którym działa Zespół ds. mediacji, co spowodowało urealnienie prowadzenia skutecznych działań na rzecz upowszechniania i popularyzacji metod ADR w rozwiązywaniu sporów.

II. Zasięg mediacji. Zauważalnym efektem powyższych działań jest systematyczny wzrost liczby spraw kierowanych do mediacji. Do popularyzacji mediacji przyczyniła się także w pewnym stopniu zmiana przepisów prawnych, która nastąpiła od 1 stycznia 2016 r., kiedy to weszły w życie nowe przepisy kodeksu postępowania cywilnego zmieniające zasady prowadzenia mediacji [ustawa z dnia 13 października 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów, Dz.U. 2015, poz.]. Celem nowelizacji było rozszerzenie i upowszechnienie wykorzystywania mediacji w sprawach gospodarczych, a zatem przy udziale przedsiębiorców. Według danych Wydziału Statystycznego Informacji Zarządczej – Departament Strategii i Funduszy Europejskich Ministerstwa Sprawiedliwości

(<https://isws.ms.gov.pl/pl/baza-statystyczna/opracowaniawieloletnie/>) łączna liczba spraw gospodarczych skierowanych do postępowań mediacyjnych w sądach okręgowych i rejonowych, w skali kraju, wzrosła ze 116 spraw w 2006 roku do 234 w 2016 w sądach okręgowych oraz z poziomu 140 spraw w 2006 roku do 4210 spraw w 2016 roku w sądach rejonowych. III. Mediacja w kontekście prawnym. Mediacja w sprawach cywilnych (w tym gospodarczych) jest instytucją, która została wprowadzona do polskiego porządku prawnego 10 grudnia 2005 roku z mocy Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2005, nr 172, poz. 1438. Projekt ustawy został stworzony przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego przy Ministrze Sprawiedliwości w latach 2002-2003. Przyjęto wówczas założenie, że „mediatorem w sprawach cywilnych może być każda osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych i korzystająca w pełni z praw publicznych, za wyjątkiem sędziego, który nie jest w stanie spoczynku”. Próbę dookreślenia kompetencji mediatorów podjęła Społeczna Rada ds. Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów, która jest zespołem doradczym Ministra Sprawiedliwości do spraw szeroko rozumianej problematyki Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów. Rada uchwaliła 26 czerwca 2006 „Standardy prowadzenia mediacji i postępowania mediatora”, wskazując, że powodzenie mediacji jako skutecznej metody rozwiązywania konfliktów zależy w dużym stopniu od profesjonalizmu mediatorów i wysokiego poziomu ich etyki zawodowej. Z dniem 30 stycznia 2016 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie prowadzenia listy stałych mediatorów. Rozporządzenie wprowadziło nową kategorię „stałych mediatorów”. Obecnie na listy stałych mediatorów prowadzone przez prezesów sądów okręgowych może zostać wpisany mediator (każda osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych i korzystająca w pełni z praw publicznych, za wyjątkiem sędziego, który nie jest w stanie spoczynku), który spełnia dodatkowo następujące warunki: nie był karany za przestępstwo umyślne, co najmniej 26-letni, znający język polski oraz posiadający wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji (w rozporządzeniu przykładowo wskazano, że dokumenty powinny poświadczać m.in. odbycie szkolenia z zakresu mediacji, określać specjalizację mediatora oraz jego wykształcenie). Rozporządzenie w sprawie prowadzenia listy stałych mediatorów należy ocenić jako krok we właściwym kierunku, ale - w kontekście zapotrzebowania na profesjonalne usługi mediatorów i braku regulacji na rynku szkoleniowym - w dalszym ciągu niewystarczający. W związku z tym istnieje potrzeba dookreślenia wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do prowadzenia mediacji sądowych i pozasądowych, ze szczególnym uwzględnieniem charakteru sprawy poddawanej mediacji, do czego przyczyni się włączenie kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Część efektów uczenia się właściwa dla kwalifikacji może być wspólna z efektami kształcenia na wybranych kierunkach studiów oraz studiów podyplomowych z zakresu mediacji. Efekty uczenia się wymagane w kontekście studiów obejmują szerszy zakres wiedzy i mają większą podbudowę teoretyczną, odpowiadają wymaganiom wyższego poziomu PRK. Charakter efektów uczenia się jest na tyle różny, że bezpośrednio odniesienie ich do efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” nie jest zasadne. Należy podkreślić, że w ramach systemu szkolnictwa wyższego posiadanie efektów kształcenia, pokrywających się zakresem z opisaną kwalifikacją rynkową, nie może zostać potwierdzone w całości w wyniku walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Włączenie kwalifikacji do ZSK umożliwi potwierdzenie kompetencji przez osoby, które chcą skorzystać z równoważnej do formalnej ścieżki uczenia się przez całe życie.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

Metody stosowane w walidacji: Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (testu wiedzy) i egzaminu praktycznego. Test wiedzy jest przeprowadzany w elektronicznym systemie w ośrodku egzaminacyjnym. Osobie egzaminowanej podczas rozwiązywania testu nie wolno korzystać z innych aplikacji (w tym otwierać stron internetowych) niż system do przeprowadzania egzaminu. W części praktycznej dopuszcza się zastosowanie następujących metod weryfikacji: próbka pracy połączona z symulacją, rozmowa z komisją, analiza dowodów. Dowodami na potwierdzenie niniejszej kwalifikacji mogą być m.in. poświadczenia przeprowadzonych mediacji wydane przez sąd lub ośrodek mediacji wraz z opisami symulacji mediacji oraz dokumentacją. Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację. W procesie weryfikacji biorą udział: – operator systemu egzaminacyjnego, który organizuje zaplecze techniczne do przeprowadzenia weryfikacji i nadzoruje przebieg testu; – komisja weryfikacyjna, składająca się z min. 2 egzaminatorów, która przeprowadza część praktyczną egzaminu. Osoba będąca egzaminatorem może być jednocześnie operatorem systemu egzaminacyjnego. Weryfikację efektów uczenia się w części praktycznej prowadzi komisja weryfikacyjna, składająca się z min. 2 osób. Każdy z członków komisji weryfikacyjnej: – posiada wykształcenie wyższe magisterskie (kwalifikacja pełna na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153, z późn. zm.)); – posiada minimum 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu mediacji potwierdzone rekomendacją ośrodka mediacji lub sądu (w przypadku prowadzenia mediacji sądowych); – posiada ukończone studia lub szkolenie z zakresu mediacji (min. 80 godzin) oraz co najmniej 2 specjalizacje z zakresu mediacji (w tym obligatoryjnie mediacji cywilnej); – zna i stosuje zasady etyki zawodowej mediatora; – zna aktualnie obowiązujące regulacje prawne w zakresie mediacji; – zna i akceptuje standardy prowadzenia mediacji i postępowania mediatora; – posiada pełną zdolność do czynności prawnych; – stosuje kryteria weryfikacji przypisane do efektów uczenia się dla opisywanej kwalifikacji oraz kryteria oceny formalnej i merytorycznej dowodów na posiadanie efektów uczenia się właściwych dla opisywanej kwalifikacji; – stosuje zasady prowadzenia weryfikacji, a także różne metody weryfikacji efektów uczenia się, zgodnie z celami walidacji i zasadami Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Sposób prowadzenia walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji. – Instytucja prowadząca walidację musi stosować rozwiązania zapewniające rozdzielenie procesów kształcenia i szkolenia od walidacji. W szczególności istotne jest zapewnienie bezstronności osób przeprowadzających walidację m.in. poprzez rozdział osobowy mający na celu zapobieganie konfliktowi interesów osób przeprowadzających walidację. Osoby te nie mogą weryfikować efektów uczenia się osób, które były przez nie przygotowywane do uzyskania kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych”. Warunki organizacyjne i materialne niezbędne do przeprowadzenia egzaminu praktycznego: Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić: – stanowisko komputerowe dla kandydata ubiegającego się o nadanie kwalifikacji (jedno stanowisko dla jednego kandydata wyposażone w przeglądarkę internetową z dostępem do internetu) do realizacji części teoretycznej egzaminu; – stolik, 3 krzesła oraz materiały biurowe (kartki, długopis); – 2 statystów, którzy odgrywają rolę stron w procesie mediacji (w rolę statystów mogą wcielić się również inni uczestnicy podchodzący do walidacji); – opracowane kazusy dotyczące mediacji w sprawach gospodarczych. Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących spełnienia wymogów formalnych, samych egzaminów, a także decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku

walidacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2018-12-03 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej >Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych< do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 2018-12-10 r., poz. 1201)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2018-12-13

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach)

60

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2028-12-10

Kod dziedziny kształcenia

38 - Prawo

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

69.1 - Działalność prawnicza

Kod kwalifikacji (do 2020 roku)

6C381900001

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

12635

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

W trakcie konsultacji środowiskowych do kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych”, zgłosiło się 11 podmiotów, z których: - 2 podmioty wyraziły głos aprobujący, - 1 podmiot wyraził głos negujący, - 8 podmiotów wyraziło opinie niejednoznaczne. Konsultacje środowiskowe trwały w terminie 13 kwietnia - 25 kwietnia 2018 r. Uwagi zgłoszono w zakresie: - Zapotrzebowania na kwalifikację, - Odniesienia do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, - Warunkach przystąpienia do walidacji, - Uprawnienia związanego z posiadaniem kwalifikacji, - Syntetycznej charakterystyki efektów uczenia się, - Poszczególnych efektów uczenia się w zestawach, - Wymagań dotyczących walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację, - Nazwy dokumentu

potwierdzającego kwalifikację, - Propozycji dotyczących przypisania poziomu PRK do kwalifikacji, - Orientacyjnego nakładu pracy wymaganego do uzyskania kwalifikacji, - Krótkiej charakterystyki kwalifikacji. Powyższe uwagi, zostały częściowo uwzględnione w modyfikacji wniosku po zakończonych konsultacjach środowiskowych i przesłanej opinii specjalistów.

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” jest gotowa do samodzielnego planowania i przeprowadzania mediacji w sprawach gospodarczych zarówno ze skierowania sądu, jak i pozasądowych. Dokonuje analizy konfliktu, rozpoznaje przedmiot sporu oraz stanowiska i oczekiwania stron. Na podstawie analizy ocenia, czy nie ma przeciwwskazań do zastosowania mediacji. Jest przygotowana do motywowania i wspierania stron w poszukiwaniu rozwiązań sprzyjających rozwiązywaniu konfliktów. Stosując techniki zarządzania emocjami oraz techniki mediacyjne i negocjacyjne, prowadzi strony do uzyskania porozumienia końcowego. Sporządza dokumenty niezbędne w procesie mediacji (umowę o przeprowadzenie mediacji, protokół z posiedzenia mediacyjnego). Wspiera proces kształtowania przez strony finalnej ugody mediacyjnej. Aktualizuje swoją wiedzę z zakresu mediacji oraz zastosowania podstaw prawnych związanych z procedurą mediacji (w tym w szczególności w kontekście regulacji postępowania mediacyjnego w Kodeksie postępowania cywilnego). Dostrzega merytoryczne podstawy sporu. Potrafi zweryfikować zdolność podmiotów do uczestniczenia w postępowaniu mediacyjnym o charakterze gospodarczym oraz określić konsekwencje wynikające z zawarcia ugody mediacyjnej. Posługuje się językiem prawniczym w podstawowym zakresie, w szczególności w zakresie redakcji jednoznacznego i niesprzecznego tekstu ugody, w takim zakresie, aby móc określić, czy zawierana przez strony ugoda jest zgodna z prawem i zasadami współżycia społecznego, czy jest zrozumiała i czy nie służy obejściu prawa, a w konsekwencji tego, czy jest możliwa do zatwierdzenia przez sąd. Jest przygotowana do reagowania oraz rozwiązywania problemów, często w zmiennych i nieprzewidywalnych warunkach. Osoba posiadająca kwalifikację ma świadomość odpowiedzialności wynikającej z prowadzenia mediacji.

Zestawy efektów uczenia się

1) Ustalenie charakteru sprawy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje pojęcie sprawy gospodarczej

Kryteria weryfikacji:

- a. definiuje pojęcie i zakres sprawy gospodarczej
- b. ocenia, czy sprawa ma charakter gospodarczy
- c. określa charakter sprawy gospodarczej (budowlana, deweloperska, z prawa autorskiego i praw pokrewnych itp.)
- d. posługuje się tekstami aktów prawnych właściwych dla danej gałęzi prawa (np. prawo budowlane, autorskie i pokrewne, deweloperskie itp.)

2. Omawia reguły, zasady i konsekwencje prawne istotne w kontekście mediacji gospodarczej

Kryteria weryfikacji:

- a. rozróżnia podstawowe pojęcia z zakresu prawa gospodarczego i właściwie określa charakter roszczenia
- b. posługuje się podstawową nomenklaturą z prawa rzeczowego i prawa zobowiązań
- c. określa formę prowadzenia działalności gospodarczej

2) Określenie podmiotów uczestniczących w procesie mediacji gospodarczej oraz reprezentacji stron

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Weryfikuje status podmiotów przystępujących do mediacji gospodarczych

Kryteria weryfikacji:

- a. podaje definicję przedsiębiorcy
- b. wskazuje akty prawne istotne w kontekście mediacji gospodarczych: Kodeks cywilny, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks spółek handlowych, Prawo przedsiębiorców
- c. na podstawie dokumentów określa, czy podmioty biorące udział w mediacji są przedsiębiorcami

2. Ustala, czy osoby zgłaszające się w imieniu przedsiębiorcy do mediatora są upoważnione do jego reprezentacji

Kryteria weryfikacji:

- a. weryfikuje dokumenty rejestrowe przedsiębiorcy pod kątem upoważnienia osób do reprezentacji
- b. posługuje się dokumentacją rejestrową
- c. omawia zapisy wynikające z Krajowego Rejestru Sądowego podmiotu
- d. wskazuje różnice między pełnomocnikiem a prokurentem
- e. rozróżnia prokury i sposoby reprezentacji ujawnione w Krajowym Rejestrze Sądowym

3) Zachowanie tajemnicy w toku postępowania mediacyjnego

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Przeprowadza proces mediacji z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnicy

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia ogólne zasady zachowania poufności
- b. wskazuje konsekwencje prawne wynikające z naruszenia obowiązku zachowania poufności
- c. wyjaśnia odpowiedzialność wynikającą z obowiązku zachowania w tajemnicy okoliczności dot. mediacji
- d. zawiera umowę o przeprowadzenie mediacji z uwzględnieniem klauzul dot. poufności

2. Uwzględnia potrzeby stron w zakresie zapewnienia poufności mediacji

Kryteria weryfikacji:

- a. proponuje zapisy dotyczące zachowania poufności mediacji i ugody zawartej przed mediatorem
- b. wyjaśnia pojęcie kar umownych wynikających z naruszenia ugody

4) Analiza porozumienia końcowego i dokumentów mediacyjnych

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Posługuje się wiedzą na temat konstruowania dokumentów pomiędzy przedsiębiorcami

Kryteria weryfikacji:

- a. analizuje część wstępną ugody oraz porozumienia przedstawione przez strony w zakresie opisu stron uczestniczących w procesie mediacji
- b. weryfikuje zgodność pomiędzy podmiotami podpisującymi dokumenty mediacyjne, a określonymi w nagłówku dokumentów
- c. weryfikuje załączniki do dokumentów (w tym w zakresie reprezentacji)

2. Proponuje rozwiązania dotyczące dalszych sporów lub konsekwencji wynikających z naruszenia zasad mediacji

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia korzyści z zastosowania mediacji w rozwiązywaniu konfliktów w sprawach gospodarczych

- b. wyjaśnia stronom konsekwencje wynikające z zawarcia ugody i jej ewentualnego niewykonania (zwłaszcza w kontekście mediacji pozasądowej, takich jak powaga rzeczy ugodzonej)

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	Fundacja VCC	
2	Polskie Centrum Mediacji	
3	Uniwersytet SWPS	
4	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie	

Wnioskodawca:

Fundacja VCC

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Sprawiedliwości